

ရေနံသားခင်ခင်ကြီး ဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍
မဂ္ဂဇာတ် အပြင်

ရေနံသားခင်ခင်ကြီးကို တစ်နှစ်တာကာလတွင်း သုံးအုပ်ခွဲ၍ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ပထမအုပ်ကို (၁၉၆၉)ခု စက်တင်ဘာလတွင်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယအုပ်ကို (၁၉၆၉)ခု နိုဝင်ဘာလတွင်လည်းကောင်း၊ တတိယအုပ်ကို (၁၉၇၀)ခု ဩဂုတ်လတွင်လည်းကောင်း ပုံနှိပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း စာမျက်နှာ ၁၆၀၀ (ောင်-၁၀၀)ရှိသည်။

စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ခြင်းမပြုမီ သုံးလေး ငါးလကတည်းက စတင်ရေးသားခဲ့သည်ဟု စာရေးသူက တတိယအုပ်တွင် အမှာ ရေးထားသဖြင့် တစ်နှစ်ကျော်မျှ ကြိုးစားအားထုတ်ရသော စာအုပ်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

စာအုပ်အမည်တွင် ရေနံသား ပါရှိသော်လည်း ဇာတ်၏ ထက်ဝက်ကျော်သည် ရေနံချောင်းမြို့တွင် ဖြစ်ပျက်သော်လည်း၊ ဇာတ်တွင် ရေနံပိုင်ရှင်နှင့် ရေနံအလုပ်သမားများ ပါရှိသော်လည်း၊ ရေနံမြေစတင်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ဒဏ္ဍာရီ၊ ရေနံထုတ်လုပ်မှုသမိုင်းနှင့် ရေနံမြေသပိတ်အကြောင်းများ ထည့်သွင်းရေးသားထားသော်လည်း ဤဝတ္ထုသည် ရေနံမြေဘဝသရုပ်ဖော်ဝတ္ထု မဟုတ်ချေ။ ရေနံမြေအလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားပဋိပက္ခကို ဖော်ဆောင်သော လူတန်းစားတိုက်ပွဲ သရုပ်ဖော်ဝတ္ထုလည်း မဟုတ်ပါချေ။

အမှန်တော့ ဤဝတ္ထုသည် လူလတ်တန်းစားနှင့် အထက်တန်းစားတို့၏ ဘဝကို အခြေပြုသော၊ မိသားစုနှစ်စု၏ မာနနှင့် အာဃာတကို အခြေပြုသော၊ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ကံကြမ္မာကို လှည့်စားမှုတို့ကို အခြေပြုသော စိတ်လှုပ်ရှားဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ ဝတ္ထုရှည်ကြီး တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

မောင်သိန်းဆိုသည် နိုင်ငံခြားဝတ္ထုများကို မှီငြမ်းပြုလေ့ ပြုထရှိသော်လည်း ဤဝတ္ထုမူကား သူ၏ ပင်ကိုယ်ဖန်တီးမှု ဖြစ်သည်။ သူသည် လျှို့ဝှက်သည်ဖို့ ဝတ္ထုပုံစံမျိုး အရေးများသော်လည်း ဤဝတ္ထုတွင်မူကား ဇာတ်ကောင်တို့၏ စရိုက်ကို အဓိကပြုသော သရုပ်ဖော်ဝတ္ထုအဖြစ် ဖန်တီးထားသည်။ လျှို့ဝှက်သည်ဖို့ အငွေအသက်များဖြစ်သော မြှုပ်ကွက်၊ လှည့်ကွက်ကလေးများကို အလျဉ်းသင့်သလို ပီရီသေသပ်စွာ ထည့်ထားသည်။ ယင်းအငွေအသက်ကလေးများကို နိုင်ငံခြား အသုံးပြုနိုင်သဖြင့်လည်း ဤမျှရှည်လျားသော စာမျက်နှာများကိုလည်းကောင်း၊ ဤသို့ တစ်နှစ်တာကာလတွင်း အုပ်တွဲများစွာ ထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း စာဖတ်ပရိတ်သတ်က မငြိုမငြင် လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပရိသတ်ကို ဤဝတ္ထုက ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်းသည် လျှို့ဝှက်သည်ဖို့ဆန်သော ဝတ္ထုပုံစံ၊ စည်းမျှ ပုံသဏ္ဍာန်ကြောင့် ချည်းတော့ မဟုတ်ပေ။ စာရေးသူ၏ အရေးအသားမှာလည်း စာဖတ်သူများကို ညှို့ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ဇာတ်လမ်း၏

အဓိကအားပြင်ပကို ဖြစ်ပေါ်သော ဇာတ်ဆောင်တို့၏ စရိုက်ကို ချယ်မှုန်းရာတွင်လည်း ပီပြင်ပေါ်လွင်လှပေသည်။

ဦးအောင်ခန့်၊ ဦးကောင်းမိုးနှင့် ဒေါ်သူဇာတို့၏ စရိုက်များသည် အပီပြင်ဆုံးဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသူသုံးယောက်တို့ ဝင်လာပုံလည်း လှသည်။ အဝင်နှင့်အထွက်ကြား လှုပ်ရှားမှုများလည်း လှပေသည်။ ခင်မောင်ညွန့်သည် ပထမပိုင်းတွင် အတော်ကလေး ရုပ်လုံးကြွလာသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်ကား အဖြည့်ခံသက်သက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ မှားပါပြီဟုဆိုကာ ဦးအောင်ခန့်ထံတွင် ခူးထောက်ကတည်းက သူ့အခန်းကဏ္ဍ ကုန်ဆုံးသွားတော့သည်။ သူ တီလပ်မှ ထွက်ပြေးလာပုံ၊ ဂျပန်တော်လှန်ရေးတွင် ခေါင်းဆောင်ခဲ့သည် ဆိုပုံ (စာ-၁၄၅)တို့သည် ပေါ့တန်လှသည်။ အကြည့်တန်လှသည်။ ဒုတိယအုပ်နှင့် တတိယအုပ်တို့တွင် သူသည် လူပိုသက်သက် ဖြစ်နေတော့သည်။ သူ အားပျော့သည်နှင့်အမျှ သူ၏ဇာတ်ဆောင် မပင်းရီမှာလည်း မှိန်ဝါးသွားတော့သည်။

နောက်ထပ် လှပသော ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးမှာ ခင်သန်းခွဲဖြစ်သည်။ ခင်သန်းခွဲနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူက ယခုထက် အနည်းငယ်မျှလောက် ပို၍ ရုတ်တရက် သူမသည် ဦးအောင်ခန့်၊ ဦးကောင်းမိုး၊ ဒေါ်သူဇာတို့နှင့် ရင်ဆိုင်တန်း နိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် အားရစရာကောင်းသော ဇာတ်ဆောင်မှာ ကိုညိုထွန်း (ဇိုလ်မျိုးညိုထွန်း) ဖြစ်သည်။ သူသည် ဒုတိယအုပ်နှင့် တတိယအုပ်တွင် ခင်မောင်ညွန့်၏ ကိုယ်ပွားအဖြစ် ပါဝင်နေရသကဲ့သို့ ရှိသည်။ ဒေါ်မြလေးနှင့် ဒေါ်စောမင်းတို့မှာလည်း မှန်တန်းမျှ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြလေး ဇာတ်မှထွက်သွားရပုံမှာ မထင်မရှားနိုင်လှသည်။

မောင်မောင်ဦး၊ ခင်ခင်ကြီး၏ စရိုက်များနှင့် ပတ်သက်၍ မောင်မောင်ဦးသည် ရှေ့ပိုင်းတွင် ထွက်လက်ပီပြင်သည်။ အားရကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင်ကား ခင်ခင်ကြီးကို မပြိုင်နိုင် ရှိသည်။ ခင်ခင်ကြီးမူကား ရှေ့ပိုင်းတွင် သာမန်မျှသာ ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တည်ငြိမ်စိုးမိုးခြင်း ရှိလှသည်။ ဒေါ်ရေနံသား ခင်ခင်ကြီးဟူသော အမည်နှင့် ရုပ်သဏ္ဍာန် တိုက်ညီလှသည်။

နန်းကီရွှေရီနှင့် မျိုးထွန်းသိန်းတို့သည် ရွက်ကြမ်းရေချိုမျှသာ ကားရမည်ဖြစ်သည်။ နန်းကီရွှေရီအနေနှင့် ကမ္ဘာအေးဆိမ်မှ ထွက်ပြေးသည့်အခန်းသည် အသွက်လက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဦးကောင်းမိုး စိတ္တစံဖြစ်ပြီး တွယ်လွန်ခန်းနှင့်ပင် ပုခုံးချင်းယှဉ်ပြိုင်နိုင်လောက်သည်။

မောင်မောင်ဦးကို ပစ်သတ်ရန်အတွက် ဗိုလ်မှူးညိုထွန်း၏ သေနတ်ကို ခင်ခင်ကြီး ရရှိပုံ၊ သေနတ်ပစ်တတ်ကြောင်း ဂျပန်ခေတ် တော်လှန်ရေးကို

ပြန်ပြောရပုံတို့သည် စာရေးသူ ဝိရိယလွန်ခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်ရေနံသား ခင်ခင်ကြီးအနေနှင့် ကိုယ်ပိုင်သေနတ် ရှိနိုင်ပြီး ရန်ကုန်တွင် နေထိုင်စဉ်အတွင်း ကိုယ်သေနတ်ကို ကိုယ်ပစ်တတ်နိုင်ပါသည်။

ဇာတ်သိမ်းခန်းဖြစ်သော စီရင်ချက်သည် အခန်းသည် ပရိသတ်၏ စိတ်နှလုံးကို သိမ်းကျုံးနိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။ ဥပဒေရှုထောင့်မှ ပျော့ပူရှိ ပရိုကိုမူ ဥပဒေသမားများကသာ ပြောနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဝတ္ထုသက်တမ်းသည် ၄၅-နှစ်မျှ ရှိသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ခင်ခင်ကြီး ဖွားဖွားသည်မှ ခင်ခင်ကြီး ၄၅-နှစ် ပြည့်မြောက်ချိန်တွင် ထောင်ထဲသို့ ရောက်နေသည်အထိ ဇာတ်ကို သယ်ယူထားပါသည်။ ခင်ခင်ကြီး လူသတ်မှုဖြင့် အချုပ်ခံနေရသည်မှ ဇာတ်စဉ်ဖြင့် နောက်ဆုံး စီရင်ချက်ချသည့် ကာလသို့ ရောက်ရှိသော ဇာတ်ကြောင်းပြန်မှုကို အသုံးပြုထားပါသည်။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြန်လည်ပြောကြားခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ခင်ခင်ကြီး အကျဉ်းခံနေရသည်ကို ပြလို၍ ဇာတ်ကို ရှေ့သို့ ဆွဲခေါ်လာသလိုဖြင့် ပရိသတ်များ မသိသေးသည့် အပိုင်းများကို တစ်ခုချင်း၊ တစ်ကဏ္ဍချင်း ကွင်းဆက်၍ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ပေးသည့် စာရေးစနစ် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဝတ္ထုတွင် ရေနံမြေ အလုပ်သမားတို့၏ ဘဝနှင့် တိုက်ပွဲကို ပီပြင်စွာ သရုပ်ဖော်ထားခြင်း မရှိသော်လည်း ရေနံလုပ်ငန်းနှင့် ရေနံလုပ်သားတို့၏ ဘဝနှင့်တိုက်ပွဲကို အသိပေးသောစနစ်ဖြင့် စာရေးသူက ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့ပြင် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုနှင့် တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းကိုလည်း ကြားဖြတ်ဖောက်သည် ချထားပါသည်။ ဤသည်မှာ စာရေးသူ၏ စေတနာဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ရပ်တည်သည့်ဘက်ကို အရိပ်အမြတ်မှ ဖော်ထုတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အပျိုကြီးများထံမှအပြန် ရေနံမြေအလုပ်သမားများအတွက် အပန်းဖြေရိပ်သာ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းလိုကြောင်း ဗိုလ်မှူးညိုထွန်းကို ခင်ခင်ကြီး ပြောပုံကတော့ ဝေါ့ဝေါ့ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ရေနံသား ခင်ခင်ကြီးသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအရ အောင်မြင်သော မြန်မာဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။

ဤဝတ္ထုကို စာရေးသူ အသက် ၃၀-အရွယ်တွင် ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မလိခ
မြန်မာဝတ္ထုအညွှန်း
၃/၄ နှင့် ၅
(စာပေလောကစာအုပ်တိုက်)